

אורות השבת

גליון מס' 783

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

אחראי מערכת הרב אברהם טריקי

חג שמחת תורה

פרשת השבוע שבת חול המועד

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

עצרת תהיה לכם

(לשמני עצרת)

איתא ברש"י על הפסוק 'ביום השמיני עצרת תודה לכם' (במדבר טז, לה), וזה לשונו: 'לפי שכל ימות הרגל הקריבו כנגד שבועים אומות, וכשבאים ללכת אמר להם המקום בבקשה מכס עשו לי סעודה קטנה כדי שאהנה מכם... ולשון חיבה הוא זה כבנים הנפטרים מאביהם והוא אומר להם קשה עלי פרידתכם, עכבו עוד יום אחד, עכ"ל

וכעין זה ממש מצאנו בזהר הק' (פרשת צו): 'וישראל ביזמא דא מסיימי דינין דילהון ושראן בברכתא, דהא ליזמא אחרא זמין לאשתעשעא במלכא לנטלא ברכאן לכל שתא. ובההוא חדותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל בלחודייהו, ומאן דיתבי עם מלכא ונטל ליה בלחודיה, כל מאן דבעי שאיל ויהיב ליה' (ביום שישראל מסיימים בו את דינם, הקב"ה מזמין את ישראל להשתעשע עמהם ולהעניק להם את ברכת השנה, ובאותו ספג לא מצויים לפניו אלא ישראל בלבד, וכל הושב ביחידות עם המלך, כל בקשותיו מלפני המלך מתקבלים). הרי לפנינו גילוי מופלא אודות מעלת שמני עצרת וחוא, שהקב"ה כביכול מזמין את האדם לישוב עמו ביחידות כדי לברכו לכל ימות השנה, וכל מה שיבקש האדם באותו הזמן הקב"ה נותן לו. והדברים נשגבים ומדברים הם בעד עצמם.

ושוב מצאנו כמצאנו בזה במדרש רבה (במדבר פ"שה ט"א, אות כ"ד) על הפסוק 'ביום השמיני עצרת תודה לכם', וזה לשונו: 'אמר להם הקב"ה עכשיו הקריבו עלי עצמכם, ביום השמיני... פר בן בקר אחד איל אחד. משל למלך שעשה סעודה שבעת ימים חימן כל בני אדם שבמדינה בשבעת ימי המשתה, כיון שעברו ימי המשתה, אמר לאוהבו כבר יצאנו דינו מכל בני המדינה, נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשר או של דג או של ירק, כך אמר הקב"ה לישראל, ביום השמיני... גלגלו במה שאתם מוצאים בפר אחד ואיל אחד, עכ"ל ולפי הנראה, יש בדברי המדרש הללו מעלה נוספת על דברי הזוהר הק' המזכירים לעיל שכן אחר שלמדנו מדברי הזוהר שהקב"ה מברך את בניו ביום זה לכל ימות השנה וכל אשר יבקש האדם הוא מקבל מאיתו יתברך, בא המדרש ללמדנו, מה צריך האדם לעשות כדי לזכות בשפע הברכות המזבטחים לו. והוא, הנכונות להתקרב לבוראו בצעד כל שהוא – נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשר או אפילו של ירק!

וכזאת מצאנו בדברי הגמ' סוכה (נ"ב): 'אמר רבי אלעזר, הני שבועים פרים כנגד מי, כנגד שבועים אומות. פר יחידי למה, כנגד אומה יחידה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה, ליסם האחרון אמר לאוהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך, עכ"ל. הנה כי כן גם לשון זה של 'סעודה קטנה' מורה כדברינו, והוא שאין מוטל על האדם ביום זה כדי לזכות בברכת ה' לכל ימות השנה – כי אם צעד קטן ככל שיהיה ובלבד שיכוון לבו להתקרב אל השי"ת.

ועל כל פנים לפנינו ארבעה מאמרים שונים אודות מעלת 'שמני עצרת', אשר הצד השווה שבכולם, הוא מפגש 'היחידות' עם אבינו שבשמים, אשר בו מתברך האדם לכל ימות השנה. ולחיזוק הדברים יש להוסיף, כי ראש השנה ויום הכיפורים וחג הסוכות ושמני עצרת – מהווים למעשה שרשרת אחת של עליה והתקרבות אל השי"ת, ושיאה של התקרבות זו היא ביום שמיני עצרת אשר בו זוכה בן עליה לישוב במחיצה אחת ממש עם הקב"ה.

ובזה יאירו דברי רבותינו בפסיקתא רבתי (פרשה ד"ה ביום השמיני): 'אמר רבי לוי, כך עלתה על דעתו של הקב"ה ליתן לישראל רגל אחת בכל אחד מחודשי הקיץ. בניסן – פסח, באייר – פסח שני, בסיון – חג השבועות. ועל ידי עבירות ומעשים רעים שעשו עם העגל, נתבטלו שלוש המועדות שהיו מיועדים לשאר חודשים – תמוז אב ואלול ובא תשרי ופרע את שלושתם: ראש השנה – כנגד תמוז, יום הכיפורים – כנגד אב, וסוכות – כנגד אלול. אמר הקב"ה לאחרים הוא (חודש תשרי) פורע ושלו אינו נוטל, תן לו יומו וזהו יום שמני עצרת, עכ"ל.

הרי לפנינו מפורש, שיום שמיני עצרת, הוא החג המקורי והעיקרי של חודש תשרי. שכן אחר שנתברר שחג הסוכות מכוון לחודש אלול, שהוא תחילת התקרבות האדם אל בוראו בבחינת 'אני לחודי דודי לי', כמו שבארנו במאמרי חודש אלול, ע"ש. נמצא שחג שמני עצרת, הוא פסגת הימים הנוראים ושיאה של ההתקרבות בו שווה הבן במחיצה אחת עם אביו שבשמים, בבחינת 'מי יעלה בהר ה' (אלול עש"ת ויה"כ) ומי יקום במקום קודשו (שמני עצרת), והבן.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

שמחת תורה והלולב

כתב ה'ברכה משולשת' תחילה וסיום התורה כולה צירוף תיבת "לולב", לרמז שבשמחת תורה מסיימים ומתחילים את התורה, בסמוך לחג הסוכות שבו מקיימים מצוות נטילת לולב, התורה מתחילה באות **ב'**, 'בראשית ברא אלוקים', ומסיימת באות **ל'**, 'לעיני כל ישראל', תחילת הנביאים **ספר יהושע** אות **ו'**, 'ויהי אחרי מות משה עבד ה', סיום הכתובים **ספר דברי הימים** אות **ל'**, 'ה' אלוקי עימו ויעל', ומארבעת המינים מברכים דווקא על **הלולב עץ התמר** צירוף שתי תיבות "לו" "לב", אמר רבי לוי מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים, ו"לולב" בגימטריה "חיים", שהלומד תורת חיים, זוכה לחיים ברכה ושלוש שנה טובה ומתוקה.

ברכת ליל ליל ויבוק הרב עוזיאל אדרי

רב קהילת קודש 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדייק לבאר-שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	5:19	5:20	5:20	5:21	5:22	5:23	5:24
זמן סליח ותפילין	5:26	5:27	5:27	5:28	5:29	5:30	5:31
זריחה - תחילת המעשה	6:37	6:37	6:38	6:39	6:39	6:40	6:40
סוף ק"ש לדעת פנ"א	8:54	8:55	8:55	8:55	8:55	8:56	8:56
סוף ק"ש לזמנא דנורא	9:30	9:31	9:31	9:31	9:31	9:31	9:31
חצות יום ושלח	12:31	12:31	12:31	12:30	12:30	12:29	12:29
בטחה גדולה	13:01	13:01	13:01	13:01	13:00	13:00	13:00
סוף המעשה	17:29	17:28	17:27	17:26	17:25	17:24	17:23
סוף עשי	18:30	18:28	18:27	18:26	18:25	18:23	18:22
מזאת התענית	18:44	18:43	18:41	18:40	18:39	18:38	18:36

זמני הדלקת הנרות

18:12	כניסת השבת:
19:02	יציאת השבת:
19:44	רבנו תם:
18:10	כניסת חג שמחת תורה:
18:59	יציאת חג שמחת תורה:
19:41	רבנו תם:

אורות הפרשה

שפע ברכות גשמיות

'איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו' (לג, א), כתב ה'ברכה משולשת' 'איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו', בגימטריה "ע"י הברכות שיגנו קצה השלימות", הכוונה, ע"פ דברי הרמב"ם בפירושו המשניות מסכת סנהדרין (פ"י) שהקשה איך נאמר בתורה ברכות והבטחות למי שיקיים תורה ומצוות שיקבל טובה וברכה בעוה"ז ובדברים גשמיים, והלא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, ותירץ שם הרמב"ם שכל אלו ההבטחות ושפע הברכות והייעודים הטובים מטרותן אחת היא, כדי ליתן כוח ויכולת לאדם שיתאפשר לו לקיים את התורה והמצוות כאן בעוה"ז, נמצא שאין זה שכר מצוה כלל.

התורה שומרת מן הייסורי

'תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב' (לג, ד), כתב ה'בן לאשרי' "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", עם הכולל בגימטריה "תוכיח ותציל הלומד ומלמד להצבור על מנת לקים כדונים", הכוונה, כמ"ש בזוהר הקדוש (ח"ג, כג, ב) שהעמל בתורה ומלמדה לציבור זוכה לקיימה, כי לאיש כזה אורייתא מודעת ליה חובין דיליה, ולא חלילה ע"י ייסורין אלא בחסד ורחמים כאמא אוהבת שמוכיחא לברה חביבה במילין דקשוט.

לזכות לכתרה של תורה

'תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב' (לג, ד), כתב הצדיק מרעננה זי"ע, יש לומר בביאור דיוק תיבת "מורשה" לשון "ירושה", שההצלחה בלימוד התורה הקדושה הוא כדין ירושה שאינה ניתנת אלא לבן, ומי שרוצה לזכות לכתרה של תורה צריך להתנהג בדרך ישרה שיהיה ראוי להתקראות בנו של הקב"ה כדאיתא בריש מסכת בבא בתרא (י, א) בזמן שעושין ישראל רצונו של מקום נקראים בנים אתם לה' אלוקיכם.

התורה מגינה על ישראל

'תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב' (לג, ד), כתב רבי יצחק הכהן הוברמן זצוק"ל, "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", עם הכולל בגימטריה "תערב תקיים אהיה חביבה ראשון תצילם", הכוונה, ע"פ מש"כ במדרש תנחומא (ויגש, ב) שלא רצה הקב"ה ליתן לישראל את התורה הקדושה עד שיביאו לו ערבים טובים שיקיימוה, והם אמרו בנינו יהיו הערבים, וזהו שנאמר "מורשה" לשון "ירושה", כלומר שהבנים שהם היורשים יהיו ערבים בשבילנו, ובראות התורה הקדושה את אהבתם של ישראל אליה ואת גודל חשיבותה וחביבותה בעיניהם עד שהקדימוה לפני בניהם שהתורה נחשבת אצלם לראש וראשון וקודם לכל דבר שבעולם, ואפילו למחמד עיניהם הבנים שלהם שדרכו של האדם שלרוב אהבתו לבניו הוא מקדימם לפני עצמו, וכדמצינו דאיתא במסכת סוטה (מט, א) רב הונא אשכח תמרה דחינוניתא נתנה לרבה בריה, אתא אבא בריה דרבה יהבה רבה ליה, הוי שכל אחד עשה לבנו ראשון וקודם לעצמו, וא"כ ראויים כל ישראל שזכות התורה הקדושה תגן בעדם ותצילם מכל רע בעוה"ז ובעוה"ב.

מיתוק הדינים לרחמים גמורים

'זיתא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל' (לג, כא), כתב ה'ברכה משולשת' 'זיתא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל' עם הכולל והאותיות בגימטריה "מי שחלה או שורה עליו דינים רחמנא ליצלן ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, גם טוב יתן צדקה", הכוונה, כדאיתא במסכת בבא בתרא (קטז, א), דרש רבי פנחס בר חמא כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים שנאמר (משלי טז, יד) 'חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה', וההסבר הוא כך, אם חלילה "משפטיו עם ישראל", שורה משפט דינים על אדם מישראל, מיעצת אותו התורה הקדושה, "זיתא ראשי עם", שילך אל ראשי העם אצל החכם שיבקש עליו רחמיו ויברך אותו, ועוד שהאדם זה ג"כ "צדקת ה' עשה", שיתן צדקה ועי"ז יתמתקו מעליו הדינים לרחמים גמורים.

אורות הכשרות

לענ"ד יסוד תקנת שמחת תורה שתיקנו בשמיני עצרת, וכבר עמדו הרבה מפרשים מה ענין שמחה זו אצל שמיני עצרת, והלא מן הראוי היה לקובעה ביום מתן תורה שהוא חג השבועות. ברם על פי דברינו זבן היטב, שכן לא דתכן שמחה שלמה בשמיני עצרת שהוא חג 'הדביקות' בקב"ה, בלא שיש עמה שמחה של תורה, וכמו שפירשנו לעיל על הפסוק 'נגילה ונשמחה בך' - בך בקב"ה בך בתורתך.

וה'ע' שתיקן עבודתנו אחר ירח האיתנים הוא, לשמר בקרבנו התעלות ורחיפת זו ולשאוב ממנה רוח של קדושה והתרוזמות לכל ימות השנה, כמאמר הכתוב (ישעיה יב, ג) 'ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה' ודרשו רז"ל למה נקרא שמה שמחת בית השואבה - מפני שהיו שואבין משם רוח הקודש לכל ימות השנה. ועל כן נקרא שמו 'עצרת תהיה לכם', ותרגם האונקלוס שם: 'כנישין תהי לכוון', רוצה לומר עצרו וכינסו בקרבכם קדושה זו למשמרת לכל ימות השנה!

ומכאן מדעא רבה לאורייתא לכל בן עליה אשר כל מגמתו הוא לידבק בקב"ה בבחינת 'ובו תדבק', שיש לו להחזיק במדונה נשגבה זו של התקרבות אל השי"ת שניתנה לו במתנה בימי החסד והרחמים. והן הם דברי גמ' ומירות ישראל בתהילים: 'מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו', והיינו שאין די בעליה להר ה' אלא עיקר העבודה הוא להמשיך ולהתקיים במרומי פסגת ההר. והוא שאמר שלמה בחכמתו (משלי טו, כד): 'אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאל מטה'!

בברכת לבת אלזל ומבורך

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

המשך אורות הפרשה

הגליות מתכנסות בזכות המשניות

'ברזל ונחשת מנעלך וכימיק דובאך' (לג, כה), כתב ה'בן לאשרי' "ברזל ונחשת מנעלך וכימיק דובאך" בגימטריה "וקץ משיח יזכו בקול תורה", הכוונה, כמ"ש במדרש רבה (ויקרא פ"ז, ג) אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשנה דכתיב 'גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם' (הושע ח, י).

התורה מצילה מהיצר הרע

'יורב שמים בעוזך ובגאוותו שחקים' (לג, כו), כתב הצדיק מרעננה זי"ע, "יורב שמים בעוזך ובגאוותו שחקים" עם האותיות בגימטריה "יצר הרע גובר בכל יום ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזר לו בו אינו יכול לו", הכוונה, כדאיתא במסכת קידושין (ל, ב) אמר הקב"ה בראתי יצה"ר בראתי תורה תבלין לו, וזהו העזרה שהקב"ה עוזרו שיעסוק ויעמול בתורה, ועל כן כתב במדרש רבה בפתיחתא דאיכה (ב), מחל הקב"ה על הכל ולא על מאסה של תורה.

טללי ברכה וטובה

'זמשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה' (לד, ז), כתב רבי יצחק הכהן הוברמן זצוק"ל, "זמשה בן מאה ועשרים שנה במותו" בגימטריה "בם תיקן עון האדם אכילת עץ הדעת", על כן "ולא נס לחה", גימטריה "אלקים בו אל הוי"ה טל", הכוונה, שמשנה רבינו ע"ה גילה שגם מידת הדין בפנימיותה היא חסד ורחמים, ועי"ל ט"ט מלאכות שבמשכן הפך את הל"ט קללות שבאו בחטא אכילת עץ הדעת, והפך את הל"ט קללות לט"ל של תורה שהוא טללי ברכה וטובה.

לברך ולעשות מופתים בכוח התורה

'לכל האותות' (לד, יא), כתב ה'ברכה משולשת' "לכל האותות" עם הכולל בגימטריה "לכת אתו אחד טוב", הכוונה, שע"י שאדם עוסק תדיר בתורה הקדושה שנקראת טוב, כדאיתא במסכת אבות (פ"ו, ג) הוא זוכה שבכל מקום שילך הולך עמו הקב"ה שנאמר 'בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך' (שמות כ, כא), וזכה להתעלות במעלות הקדושה והטהרה עד שע"י ניתן לו כוח של ברכה לברך את עם ישראל, ולעשות אותות ומופתים בשמים ובארץ, שהרי הוא נחשב לשלוחו של הקב"ה וכוח של המשלח בשלית.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א הטיפוץ בגוף בריא בשבת

ש - האם מותר בשבת להשתמש בתרופות לשיכון כאבים?

ת - החש בראשו או באחד משאר איבריו באופן שאינו מוגדר כחולה (לפי התנאים שהזכרנו בפרקים הקודמים), אינו רשאי לעשות שום רפואה אפילו על ידי גוי, וכן אסור לו לשתות או לבלוע תרופות לשיכון כאבים. ואפילו מאכל ומשקה שאינו מוגדר "כתרופה" אלא שאין בני אדם בריאים נוהגים לאוכלו ולשתות אותו, אסור בשבת. אולם אוכלים ומשקים שדרך בני אדם בריאים להשתמש בהם להנאתם, מותר להשתמש בהם בשבת אף אם כוונתו להקל את כאביו, כגון משקה חריף להקלת הצטננות או חליטות תה לכאבי בטן, וכל היצא בזה.

ש - ומה הדין בזה במי שחש בכאבים חזקים?

ת - אם חש הוא בכאבים חזקים בראשו או באחד משאר איבריו באופן שצערו מרובה, יש להקל ולהתיר לו לקחת תרופות לשיכון כאבים.

ש - האם מותר להשתמש בשבת בתרופות נגד שלשול וכאבי בטן?

ת - לפי הנראה מותר להשתמש בתרופות להקלה בשלשולים אף באדם בריא, שכן הוא עלול לבוא לידי חולי מחמת איבוד נוזלים. ולגבי כאבי בטן, כבר העלנו לעיל שמותר בנטילת תרופות רק בכאבים חזקים הגורמים לצער רב.

ש - האם מותר להשתמש בשבת בבקבוק מים חמים העשוי מגומי וכדו כדי לחמם את גופו?

ת - לפי האמור לעיל, כיון שגם בני אדם בריאים נוהגים להשתמש בבקבוק מים חמים העשוי מגומי להנאתם, נראה שמותר להשתמש בו אף אם כוונתו להקלה מצינון וכדומה.

ש - האם מותר להשתמש בשבת בכדורי שינה או הרגעה?

ת - הסובל מנדודי שינה באופן שחוסר השינה גורם לו לסבל רב, מותר לו לבלוע כדורי שינה או הרגעה לפי הצורך כדרכו בחול, מפני שהוא מתבטל ממצות "וקראת לשבת עונג".

ש - האם מותר להשתמש בשבת בתרופות להקלה מעצירות?

ת - גם בזאת יאמר שאם העצירות גורמת לו צער גדול, מותר להשתמש בתרופות בשבת כדי לשחרר את בני מעיו. אך יש להעדיף בליעת כדורים או תרופות דרך הפה, על פני השימוש בפתילות או עשיית חוקן. ובמקרה הצורך, מותר גם באלו.

ש - האם מותר למדוד חום בשבת?

ת - מי שחש חום בגופו, מותר לו להשתמש במד חום המופעל על ידי כספית, אך לא במד חום אלקטרוני.

ש - האם מותר להשתמש בשבת בויטמינים למינהם?

ת - אדם הנוהג בכל יום להשתמש בויטמינים במינהם (כדורים או סירופ) כתוסף מזון גם בהיותו בריא, נראה שמותר לו להמשיך במנהגו גם בשבת, מפני שדרך הבריאים להשתמש בהם. אך אינו נוהג בכך אלא כדי להקל על כאביו, דינו כדן נטילת תרופות לשיכון כאבים האמור לעיל.

ש - ומה הדין בזה לגבי קילוף עור יבש או יבלות?

ת - קילוף העור או יבלות בשבת על ידי כלי המיוחד לכך, אסור מהתורה משום תולדה דגוז. אבל שלא באמצעות כלי, כגון בידו או בשיניו, אסור מדרבנן. ובמקום שנוהגים לקלפם ביד, חייב מהתורה אף אם מקלפם בידו. וכתבו האחרונים שגם אם היבלת יבשה ועומדת להתפרק מעצמה, יש בזה איסור דרבנן.

פניני המועד

אשריך ישראל מי כמוך

כתב בספה"ק 'היכל הברכה', שראה בהעתק עיר פירארי המדוייק מספר התורה של עזרא הסופר, שנכתב שם בסוף פרשת וזאת הברכה 'אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך', אותיות י ו-א של 'אשריך ישראל' עם מלא האות יו"ד ואות א' רבת, וביאר הגה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי הי"ד זי"ע שזהו מפני ענוותנותו של משה רבינו ע"ה שכתב על עצמו 'זיקרא' באות א' קטנה 'זמשה ענו' בלי אות יו"ד, ואילו לכבודן של ישראל ולרוב אהבתו הגדולה אליהם כתב עליהם 'אשריך ישראל' באות יו"ד מלא ובאות א' גדולה, שהרי עם ישראל והתורה זה דבר אחד.

בריאת העולם התורה ישראל

מבאר ה'ברכה משולשת' ע"פ מש"כ השל"ה הקדוש זי"ע, "ישראל" נוטריקון "יש שיישים ריבוא אותיות לתורה", והיינו שהמהות הפנימית של כל אות בתורה היא נשמה קדושה של יהודי המאירה בגוף אחד מישראל, וכן מאירה את אותו חלק בעולם השייך לנשמה זו, כמ"ש בספר התניא (פל"ז) שכל העולם כולו נחלק לשישים ריבוא נשמות ישראל, וכל ירידת הנשמה לעולם הוא כדי לברר ולזכך את אותו חלק בעולם השייך לו, ובריאת העולם הייתה ע"י התורה הקדושה כמ"ש בזוהר הקב"ה איסתכל באורייתא וברא עלמא, א"כ נמצא שכאשר הנשמה משתמשת באיזה חלק של גשמיות בעולם לקיום התורה והמצוות, הרי שהיא מתקנת ומעלה את אותו חלק לתכליתו שלשם כך נברא, והייעוד האמיתי והעליון יהיה בבוא הגאולה השלימה שכל חלקי העולם יגיעו לתיקונם השלם שנאמר 'ומלאה הארץ דעה את ה' (ראה החיד"א מדבר קדמות מערכת י אות ו').

אותיות גדולות קטנות ובנוניות

והנה התורה הק' נכתבה בג' סוגים של אותיות: קטנות, בנויות וגדולות, רוב התורה נכתבה באותיות בנויות מכיון שהתורה על הרוב תדבר על אנשים בינוניים (ראה אדמו"ר הזקן זי"ע שכתב את ספר התניא קדישא לבינוניים כיון שרוב בני ישראל מוגדרים כבינוניים, ונקרא ג"כ בשם ספר של בינוניים), חלוקת גדול אותיות התורה וסידורן יסודתן בהרי קודש ומכוונים לג' בחינות בעולמות העליונים, אשר כפי אותו האופן והצורה שנכתבה האות בתורה אות גדולה בינונית או קטנה, אין לשנות ובהכרח נקבעה ונכתבה בצורה זו ותלויים בה נשמות וחלקים בעולם, מצד סוד עומק המושג במקור העליון ובשורש אותיות התורה הק' למעלה, ועל כן יש נשמות ששורשם מהאותיות הגדולות, ויש נשמות ששורשם מהאותיות הקטנות אולם רוב נשמות ישראל שורשם מהאותיות הבינוניות.

נשמות מעולם העליון בסוכה

מסופר על הצדיק מרעננה זי"ע, שלאחר הסתלקותו באו לשאול את אשתו הרבנית הצדקת מרת לאה הוברמן ע"ה איזה שם לתת לבת שנולדה במזל טוב, והיא הורתה לקרוא לה רבקה על שם אמא שלה הצדקת רבקה ע"ה, באומרה בהתפעלות רבה ובהתרגשות גדולה "האמא הקדושה" כשהיא חוזרת על כך כמה פעמים. כששאלו אותה למה היא קוראת לאמא שלה "האמא הקדושה", היא השיבה בסיפור שמיימי מפעים ומדהים. וכך היא סיפרה בעת שהצדיק זי"ע היה עושה קידוש בליל שבת, היה שואל אותי האם אני רוצה שהוא יוריד לכאן עכשיו את הנשמות של אבא ואמא שלי שנהרגו בשואה הי"ד, כל פעם פחדתי ואמרתי לו, לא, איני רוצה. פעם אחת בחג הסוכות הצדיק זי"ע פנה אלי ואמר לי: "את מעתיינת שאביא את הנשמות של אבא ואמא שלך עכשיו לסוכה?", מרוב הגעגועים אליהם, הרהבתי עוז בנפשי ואמרתי לו כן, ומיד ראיתי את אבי זצ"ל ואמי ע"ה נצבים סביב השולחן בסוכה ברעננה בצורה טבעית כמו בזמן חיי חיותם בעלמא דין, נתקפתי איימה ופחד, חרדה וחלחלה, עד שעמדתי כמשותקת במקומי ללא יכולת לזוז, והנה לפתע פנתה אלי אמי ע"ה ודיברה איתי ואמרה לי: "אוי לאה בתי התקלקלת, אצלי בבית השרוול של הבגד שלך היה מכסה קצת את כף היד שלך, והנה עכשיו אני רואה שהוא התרומם קצת מעל לכף היד שלך", ותיכף הם נעלמו מעיני ולא ראיתי אותם יותר, "לכן אני קורא לאמא שלי רבקה ע"ה" "האמא הקדושה" על גודל הצניעות שהיתה בה" סיימה הרבנית לאה הוברמן ע"ה את הסיפור המבהיל, המדהים והשמיימי.

הקפות שניות מרכזיות

ברחבי העיר באר-שבע
במעמד

כב' מורנו ורבנו המרא דאתרא הגאון הגדול

רבי **יהודה דרעי** שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר שבע

ובהשתתפות

מר **יהושע דמרי** הי"ו

ממונה המועצה הדתית באר-שבע,
רבני השכונות והקהילות ואישי ציבור נכבדים

במוצאי שמחת תורה
יום שני כ"ב תשרי תשע"ט

- רחבת מרכז אורן - הרה"ג אברהם טריקי שליט"א.
- בית הכנסת "דניאל אברמוב" לעדה הבוכרית - שכונה ד'.
- בית הכנסת "שבו בנים" לעדה האתיופית - שכונה ו' חדשה.
- בית הכנסת "אור החיים", שכונה י"א.
- בית הכנסת "חסד לאברהם", שכונת נווה זאב.
- בית חב"ד נווה זאב, בית ספר "מקיף רגר".
- בית הכנסת "עוז ותעצומות", שד' ירושלים באר שבע.
- בית הכנסת "דמות אל", שכונת רמות.
- בית הכנסת "דמות השלום", שכונת רמות.
- בית הכנסת "תפילת חנה", שכונת רמות.
- בית הכנסת "קול רינה וישועה", שכונת רמות.
- בית הכנסת "שמעון שלום", שכונה ה'.
- בית הכנסת "יקירי באר שבע", שכונת נחל עשן.
- בית הכנסת "אהבת חנה", שכונת נחל עשן.
- בית הכנסת "דמב"ם" במתחם הקטר.
- ביכנ"ס "עדות ביהוסף" שכל' ב', הרה"ג יחד חודאד שליט"א.
- ישיבת בני עקיבא "אוהל שלמה", שכונה ד'.
- בית הכנסת "תפילת אבות", הקריה החרדית באר שבע.

שישו ושמחו בשמחת תורה
ותנו כבוד לתורה

בברכת חג שמח וברוכים הבאים!

הודעה חשובה

הרינו מודיעים לציבור תושבי באר-שבע כי
משרדי הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 באר-שבע

יפתחו לקהל
למתן שירותי הדת
ביום רביעי

כד' תשרי תשע"ט (3.10.18)

בבוקר

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

אנו מברכים
את תושבי באר שבע היקרים
בברכת

מועדים
לשמחה
חגים וזמנים
לששון

הרב יהודה דרעי
רב העיר ראש אבות בתי הדין

שלמה אוחיון
מזכיר המועצה הדתית

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית